26 Αυγούστου 2011

Περί ακηδίας

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή

Σκέφτηκα ν’ αναφερθώ σ’ αυτό το θέμα, προσδιορίζοντάς το ως βαριεστιμάρα, αδιαφορία για οτιδήποτε πνευματικό, δηλαδή προσευχή, μελέτη, εκκλησιασμό. Φαίνεται να μην είναι σοβαρό, αφού δεν υπάρχει αμαρτία συγκεκριμένη που να ταράσσει τη συνείδηση και να μας αναστατώνει ολόκληρους. Μοιάζει σαν το σκουλήκι που τρώει σιγά-σιγά το ξύλο, αφήνοντάς το εξωτερικά ανέπαφο, ώστε να νομίζουμε ότι δεν συμβαίνει τίποτε. Κάποια στιγμή όμως διαπιστώνουμε την εύκολη διάλυσή του.

Ο άνθρωπος δεν είναι αυτός που φαίνεται πάντα. Ο μέσα μας κόσμος μπορεί ν’ αρρωσταίνει και να οδεύει στο θάνατο και η εξωτερική συμπεριφορά, με τις κοινωνικές εκδηλώσεις, να σφύζει από ζωή. Όπως και τ’ αντίθετο. (περισσότερα…)